

[Hanne Reintoft.]

kr. 50 øre. Det er en rask form for prisstop, det skal jeg lige love for.

Må jeg så sige til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), vi er meget, meget enige om, at den automatiske dyrtidsregulering nødvendigvis skulle trues. Men hvis man vil undgå udbetaling af dyrtidsportioner, laver man ikke den slags fusk, som dette halve prisstop er, så laver man en gennemført og ordentlig automatisk dyrtidsregulering f. eks. som foreslået med 20 øre pr. point og ikke pr. portion. Når man så har en effektiv dyrtidsregulering, er der ingen i dette samfund, der kan have interesse af stadig stigende priser, og så kommer der ganske rigtig ikke nogen dyrtidsportion til udbetaling, for så er prisniveauet fast.

Med hensyn til de forskellige straffereformer — jeg ved ikke, over hvis hoved straffene skulle nedkaldes — må jeg sige til partiet venstre, der ikke altid er lige up to date, at det er straffereformer, der for længst er afskaffet.

Marie Louise Truels-Christensen: Når jeg har bedt om ordet, er det, fordi jeg føler, at der fra denne talerstol skal udtrykkes en beklagelse over de vilkår, som de erhvervsdrivende, først og fremmest butikshandelen, har måttet arbejde under i perioden efter, at statsministeren den 22. september kundgjorde, at man tilsigtede et prisstop med virkning fra samme dato.

Det er naturligvis kun folketinget, som gennem en lov kan gennemføre et så skelsættende indgreb, som et prisstop med tilbagevirkende kraft nu engang er. Ikke desto mindre har der i den mellemliggende tid været ført en stærk og efter min mening ensidig kampagne for at få forbrugerne til at opfatte det således, at prisstoppet var en kendsgerning, fra det øjeblik regeringens hensigter var offentliggjort. Der er såmænd også folk her i salen, der har ydet bidrag til forvirringen. Da kendsgerningen er den, at der dels i perioden fra den 22. september indtil dato har været tale om betydelige prisforhøjelser for mange varer, dels også efter en eventuel prisstoplovs indførelse kommer nye prisstigninger som følge af udviklingen i råvarepriserne, har det været mere end påvarende for den enkelte handlende hver dag efter den 22. september at

skulle føre nytteløse diskussioner for at forsvare de fuldt legitime og nødvendige prisreguleringer, som han har været nødt til at gennemføre bare for at få dækket de udefra kommende prisstigninger. Jeg taler her ikke om de problemer, den handlende er stillet over for ved ikke at kunne få inddækket omkostningsstigninger, som enten er afholdt inden den 22. september, eller som vil blive ham påtvunget i de næste 5 måneder.

Jeg synes, at specielt butikshandelen har været udsat for en mistænkeliggørelse, som burde og kunne have været undgået, og som avler bitterhed til ingen verdens nytte.

Jeg har efter moden overvejelse besluttet at ville stemme for lovforslagets vedtagelse, for dermed afklares i det mindste en flydende og uholdbar situation, men jeg gør det i klar forventning om, at prisstoppet nu indgår i en helhedsløsning, som virkelig tilsigter en ligelig og retfærdig balance mellem de forskellige befolkningsgrupper. Med prisstoppets gennemførelse lukker man jo af for erhvervslivets muligheder for inddækning af omkostninger og overlader dermed en lang række problemer med lønglidning o. lign. til de erhvervsdrivendes egen løsning.

Skal der være en mening i de byrder, det besvær og den mistænkeliggørelse, som allerede er fulgt i prisstoplovforslagets kølvand, så må det være regeringens og folketingets pligt nu at indfri forventningerne om balance og helhedshensyn.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg vil gerne lægge et godt ord ind for fru Hanne Reintofts olieleverandør. Han har nemlig ikke begået noget ulovligt ved at sætte prisen op. Men han vil, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, med virkning fra på mandag være tvunget til at sætte prisen ned til det, den var den 22. september.

Det samme gælder delvis som svar til fru Marie Louise Truels-Christensen, som sagde, at prisstoppet havde været en kendsgerning fra den 22. september. Dette er ikke rigtigt. Fra den 22. september har det været en kendsgerning, at regeringen ville fremsætte et lovforslag, der tog sit udgangspunkt i priserne den 22. september. Jeg må erkende, at en lovgivning som denne er belastende for erhvervslivet, men jeg vil gerne sige, at det er bestemt ikke regeringen, der har mistænkeliggjort erhvervene, herunder butikshan-